

# A teendőkről

VISSZHANG - LXV. évfolyam, 32. szám, 2021. augusztus 13.

Olvasom kedvenc hetilapomban Haskó László *Teendők választás előtt* című cikkét a Visszhang rovatban (ÉS, 2121/30., júl. 30.). Ebben a szerző kifejti, hogy az Orbán-rendszert választásokon legyőzni nem lehet, sőt, a mai parlamentben ellenzékben jelen lenni, a választásokon részt venni egyszerű populizmus, népbutítás, bűnös kollaboráció. „Természetesen épeszű ember nem gondol forradalomra” – folytatja, tehát forradalom kizárva. De ha se választások, se forradalom, akkor mi menthetné meg ezt a sokat szenvedett országot további 20-30 év orbáni hatalomgyakorlástól?

Nos, ott van Áder János, ez a derék, jogvégzett államfő, majd ő lesz „a kormányváltás karmestere”. Nyugdíjazza Orbánt, majd ezután „aligha lenne akadály a ... (egy) pártfüggetlen (!!!) jogtudósok által készített új alkotmány elfogadásának a jelenlegi fideszes túlsúlyú parlamentben”.

Hacsak úgy nem. Kedves Haskó úr, az Ön felvetése eszembe juttat egy 1968-as viccet. Frantisek, az egyszeri prágai polgár felkeresi a libereci csodarabbit, mondaná meg, hogyan lehetne hazaküldeni a megszálló szovjet hadsereget.

„Két módja van ennek – mondja a csodarabbi. – Egy reális és egy csodás.”

„A reálist mondd!”

„Megnyílnak az egek, és a Mindenható angyalok seregét küldi a földre, mindegyik megragad egy szovjet katonát, és elszáll vele keletre.”

„De rabbi, ha ez a reális, mi lenne a csoda?”

„Ha maguktól mennének.”

Kedves Haskó úr, ha Ön ennek a viccnek a mai változatát akarta elmesélni, akkor azt kell mondanom, túl terjengősre és kevésbé mulatságosra sikerült. Ha viszont komolyan gondolta, akkor Önnek, szerény véleményem szerint, ezúttal nem sikerült koherensen végiggondolnia a véleményét, amit ennek ellenére a morális felsőbbrendűsége tudatában, szikrányi kétely nélkül bírt megfogalmazni. Mindez önmagát minősíti.

Kiváló tisztelettel

(A szerző nyugalmazott tanár.)